

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/1964 - Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 38/2018)

5 Απριλίου, 2024

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Π., ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ/στές]

ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσείοντες,

v.

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,
2. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Εφεσιβλήτων.

Η. Νικολαΐδου (κα) για Τάσσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες ΔΕΠΠΕ, για τους Εφεσείοντες.

Δ. Καλλή (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τους Εφεσιβλήτους.

Μ. Πέτρου (κα) για Πολάκης Σαρρής & Σία, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Η εξέλιξη των γεγονότων, με κατάληξη την έκδοση απόφασης στην *Salamis Shipping Services Ltd v. Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού κ.ά., Α.Ε. 30/18, ημερ. 9.2.2024*, στα πλαίσια της οποίας αποφασίστηκαν ζητήματα, κατ' ουσίαν ταυτόσημα με τους λόγους έφεσης που καλύπτουν την υπό κρίση υπόθεση, καθιστά αχρείαστη εκτεταμένη παράθεση γεγονότων.

Καταγράφουμε, συνοπτικά, τα ακόλουθα:

Το ιστορικό της υπόθεσης ανάγεται στο έτος 2007, οπότε το Ενδιαφερόμενο Μέρος υπέβαλε στην Εφεσιβλήτη Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού (η Επιτροπή) καταγγελία περί καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των Εφεσειόντων, λόγω της, κατ' ισχυρισμόν, άρνησής τους για παροχή πρόσβασης στους πελάτες τους, οι οποίοι αγόραζαν προπληρωμένες υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας «so easy», στις υπηρεσίες τηλεπληροφόρησης που προσέφερε το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Η Επιτροπή, με απόφασή της, ημερομηνίας 3.9.2012, επέβαλε στους Εφεσείοντες συνολικό διοικητικό πρόστιμο €390.000, κρίνοντας ότι παραβίασαν συγκεκριμένες πρόνοιες του *περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008, Ν.13(Ι)/2008*.

Αργότερα, στις 27.1.2014, η Επιτροπή ανακάλεσε την πιο πάνω απόφασή της και, στη συνέχεια, στις 26.2.2014, με νέα απόφασή της ανακάλεσε την προαναφερθείσα ανακλητική απόφασή της ημερομηνίας 27.1.2014, με αποτέλεσμα η αρχικώς ληφθείσα απόφαση της 3.9.2012, προς επιβολή προστίμου, να αναβιώσει.

Η ανακλητική απόφαση της 26.2.2014 (δεύτερη ανακλητική απόφαση) αποτέλεσε και το αντικείμενο προσφυγής, με την οποία προσβαλλόταν ως άκυρη, παράνομη και άνευ οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος. Παρεμβάλλουμε, προς ολοκλήρωση των κρίσιμων για την υπόθεση γεγονότων, ότι η αρχική ανάκληση του επιβληθέντος προστίμου ήταν αποτέλεσμα γνωμάτευσης που δόθηκε από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με την οποία διαπιστωνόταν παράνομη συγκρότηση της Επιτροπής κατά τη λήψη της απόφασης επιβολής προστίμου, στη βάση ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία διορίστηκαν τα μέλη της Επιτροπής είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σε χρόνο μεταγενέστερο της λήψης της προσβληθείσας απόφασης προς επιβολή προστίμου. Η ανάκληση της πρώτης ανακλητικής απόφασης, έλαβε χώραν στη βάση νέας γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα, η οποία δόθηκε υπό το φως των λεχθέντων στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Αντέννα Ατδ v. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου (2013) 3 ΑΑΔ 738*, όπου κρίθηκε ότι η μη δημοσίευση της απόφασης διορισμού μελών συλλογικού διοικητικού οργάνου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, δεν επηρέαζε το σύννομο του διορισμού.

Ήταν η πρωτόδικη κρίση στην προσφυγή των Εφεσειόντων ότι οι Εφεσίβλητοι ορθά προχώρησαν στην προσβληθείσα δεύτερη ανακλητική πράξη. Απορρίφθηκαν επίσης οι υπόλοιποι λόγοι ακύρωσης και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Ως λέχθηκε ήδη, το αποτέλεσμα της *Salamis (ανωτέρω)* είχε καταλυτικές επιπτώσεις στους λόγους έφεσης που καλύπτουν την ενώπιόν μας περίπτωση. Στην τελευταία αυτή απόφαση, κρίθηκε, επί ταυτόσημων γεγονότων, ότι ορθά η Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού προχώρησε, αποκαθιστώντας τη νομιμότητα, στην ανάκληση της πρώτης ανακλητικής απόφασής της και, πρόσθετα, ότι δεν παραβιάστηκε το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης. Υπό τα δεδομένα αυτά, με δήλωσή της, η ευπαίδευτη συνήγορος για τους Εφεσειόντες απέσυρε δύο από τους έξι λόγους έφεσης, τους λόγους 3 και 5, περιορίζοντας, περαιτέρω, σε μεγάλη έκταση, τους υπόλοιπους τέσσερις.

Η ευπαίδευτη συνήγορος των Εφεσιβλήτων υπέβαλε ότι τα εναπομείναντα στοιχεία έφεσης δεν συνάδουν ούτε με τους λόγους ακύρωσης, όπως αυτοί αποτυπώθηκαν στην προσφυγή, ούτε με τον τρόπο προώθησής τους στο περίγραμμα των Εφεσειόντων. Εισηγείται, επιπρόσθετα, ότι, εν πάση περιπτώσει, τα επίδικα αυτά ζητήματα έχουν αποφασισθεί, στο σύνολό τους, στην υπόθεση *Salamis* και, ως εκ τούτου, είναι πλέον καταχρηστική η προώθησή τους.

Τα επιχειρήματα των Εφεσιβλήτων είναι στέρεα.

Σε ό,τι αφορά τον πρώτο λόγο έφεσης ότι απομένει προς εξέταση είναι ο ισχυρισμός των Εφεσειόντων ότι δεν έχει κριθεί από τον δικαστικό λόγο της *Salamis* η επίδραση του *Άρθρου 27 του Νόμου 13(Ι)/2008*, που καλύπτει και απαριθμεί τις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δύναται να ανακαλέσει εκδοθείσα απόφασή της.

Πλην όμως, η παράθεση του συγκεκριμένου άρθρου ως μέρος της αιτιολογίας του πρώτου λόγου έφεσης, έγινε προκειμένου να θεμελιώσει τον υπό αναφορά λόγο, ο

οποίος προσβάλλει ως εσφαλμένη την κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία, νόμιμα η Επιτροπή έλαβε την επίδικη απόφαση δεύτερης ανάκλησης «... χωρίς προηγουμένως να ακούσει την ΑΤΗΚ και εσφαλμένα δεν ακύρωσε την επίδικη πράξη γι' αυτό το λόγο». Συνεπώς, δεν τίθεται υπό κρίση το ζήτημα της δυνατότητας της Επιτροπής να ανακαλέσει εκδοθείσα πράξη της, αλλά ζήτημα παραβίασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, θέμα το οποίο αποφασίστηκε στα πλαίσια της απόφασης *Salamis*. Κρίθηκε ότι η δεύτερη ανάκληση στηρίχθηκε σε αντικειμενικά δεδομένα, γεγονός το οποίο δεν επέβαλλε ενεργοποίηση του δικαιώματος για προηγούμενη ακρόαση.

Περιορίζοντας, μετά την έκδοση της απόφασης *Salamis*, τους λόγους έφεσης 2, 4 και 6, η ευπαίδευτη συνήγορος των Εφεσειόντων διευκρίνισε ότι τα όσα απομένουν σε σχέση με τους λόγους αυτούς συνδέονται. Περιστρέφονται γύρω από το ζήτημα της διεξαγωγής δέουσας έρευνας σε σχέση με τη φύση της νομικής υπόστασης της Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού, σε αντιδιαστολή με τη νομική υπόσταση της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, εφεσίβλητης στην καθοριστική επί του θέματος της δημοσίευσης των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου στην Επίσημη Εφημερίδα, απόφασης στην *Αντέννα Ατδ (ανωτέρω)*. Προωθείται, ουσιαστικά, η θέση ότι δεν απασχόλησε το πρωτόδικο Δικαστήριο πως τα κριθέντα στην *Αντέννα* τυγχάνουν εφαρμογής σε οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου και όχι στην Επιτροπή η οποία «... δεν έχει Νομική Προσωπικότητα είναι απλά μια Επιτροπή που λειτουργεί Διοικητικά/Πειθαρχικά ...».

Η πιο πάνω προσέγγιση είναι, με όλο το σεβασμό, έκθετη σε απόρριψη. Στην *Αντέννα* το ερώτημα ήταν κατά πόσο το *Άρθρο 57.4* του Συντάγματος καθιστούσε τη δημοσίευση των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου στην Επίσημη Εφημερίδα αναγκαία, όχι για σκοπούς επίσημης και δημόσιας γνωστοποίησης αλλά για σκοπούς νομικής υπόστασης της ίδιας της πράξης. Με δεδομένο ότι τόσο ο διορισμός των μελών της Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού, όσο και αυτών της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης λαμβάνει χώραν με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η κατάληξη στην *Αντέννα* ότι η δημοσίευση της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα δεν αποτελεί στοιχείο αναγκαίο για σκοπούς τελείωσης και υπόστασης της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου και ότι η μη δημοσίευση δεν επηρεάζει το νόμιμο της συγκρότησης του συλλογικού οργάνου, επιλύει το όλο ζήτημα και ως προς την υπό κρίση περίπτωση.

Εκ του περισσού καταγράφουμε ότι η αιτιολογία περί παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης που παρατίθεται προς στήριξη του έκτου λόγου έφεσης περί απουσίας δέουσας έρευνας, πέραν του ότι δεν συνιστούσε νομικό λόγο ακύρωσης στα πλαίσια της προσφυγής, παρέμεινε μετέωρη λόγω γενικής και αόριστης προώθησής της.

Εντέλει, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης δεύτερης ανάκλησης, είχε ενώπιόν της όλα τα απαραίτητα, κρίσιμα και ουσιώδη, υπό το φως των δεδομένων, στοιχεία. Με σαφή αιτιολογία, παραπέμποντας στην καθοριστική σημασία των όσων κρίθηκαν στην υπόθεση *Αντέννα*, προχώρησε, αποκαθιστώντας τη νομιμότητα, στη δεύτερη ανακλητική πράξη.

Η έφεση απορρίπτεται. Τα έξοδα, καθοριζόμενα στο ποσό των €3500, επιδικάζονται εις βάρος των Εφεσειόντων.